

РЕШЕНИЕ

№ 3466

гр. София, 23.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 18.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Татяна Щерева и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **6828** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурителния и процесуален кодекс /ДОПК/ вр. чл.144, ал.2 и чл.268 от същия кодекс.

Делото е образувано по жалба на [фирма] с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], Столична община, представлявано от Е. С. - управител, срещу Ревизионен акт №Р-22221320004017-091-001/30.12.2020г., издаден от Х. М. - началник сектор, като орган, възложил ревизията и Б. С. - ръководител на ревизията, мълчаливо потвърден от Директора на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" при ЦУ на НАП.

С жалбата се иска отмяната на РА, пред съда дружеството е представлявано от адв.С., който поддържа жалбата изцяло в ход по същество, като твърди нищожност на РА, алтернативно незаконосъобразен, поради липса на представени доказателства от ответника за подписване на документите по делото с КЕП. Жалбоподателят претендира, че с оглед разпределянето на доказателствената тежест в процеса, е доказал наличието както на материалноправните, така и на формалните предпоставки за упражняване на правото на данъчен кредит по процесната фактура, като се позовава на практика на ЕС, както и писмени доказателства, представени в хода на ревизионното производство, а именно: декларация от [фирма] и презентационни материали от проведените обучения, счетоводна справка на сметка 411-4 за периода 01.12.2019г. – 31.12.2019г., движения по сметка 411-4 за периода 01.12.2019г. – 31.12.2019г., оферта от 28.02.2019г. от [фирма] до [фирма], договор от 01.03.2019г.

между [фирма] до [фирма], възлагателно писмо, окончателен приемо – предавателен протокол, оферта от 21.08.2019г. от [фирма] до [фирма], възлагателно писмо от 26.08.2019г., окончателен приемо – предавателен протокол от 27.12.2019г. Ответникът - директорът на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при Централно управление С. – редовно призован, не се представлява.

По делото са приети писмените доказателства по административната преписка и е изслушано заключение на вещо лице по съдебно-икономическа експертиза от вещото лице Ц. Й. В., , което е дало отговор на въпроси, свързани с действителното извършване на доставките по фактури, по които не е признато право на приспадане на данъчен кредит и съответно не е призната като разход данъчната основа по същите, касаещи последващи услуги към дружеството - с предмет комплектоване и размножаване на учебни материали, необходими за провеждане на обучения.

Административен съд София-град, Първо отделение, 12 състав, като обсъди доказателствата по делото, взе предвид доводите и възраженията на страните, извърши дължимата служебна проверка по реда на чл.160, ал.2 ДОПК, от фактическа и правна страна по законосъобразността на оспорения по делото РА приема за установено следното:

По допустимостта на жалбата съдът съобрази следното:

Процесният Ревизионен акт (РА) №Р-22221320004017-091-001/30.12.2020г., издаден органи по приходите при ТД на НАП- С. : от Х. М. - началник сектор, като орган, възложил ревизията и Б. С. - ръководител на ревизията, е мълчаливо потвърден от директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при Централно управление на Националната агенция за приходите, като решение не е постановено и след подаването на жалбата до съда.

Последната жалбата е подадена на 09.06.2021г., като жалбата срещу РА по административен ред е подадена на 09.02.2021г. Съобразно тази дата и с оглед споразумение от 16.04.2021г., срокът за произнасяне на директора на Дирекция ОДОП е удължен с месец, считано от дата на изтичане на срока по чл.155, ал.1, с оглед на което от 17.05.2021г. е започнал да тече срокът за оспорване пред съда на мълчаливо потвърдения РА, който срок - 30 дневен от изтичането на срока за произнасяне, в случая е спасен. Предвид на последното, жалбата по делото е процесуално допустима.

По издаването на РА от компетентен орган, спазването на процесуалните правила и изискванията за съдържание и форма на актовете

Процесното ревизионно производство е образувано със Заповед за възлагане на ревизия № Р-22221320004017-020-001 / 06.07.2020, изменена със ЗВР №Р-22221320004017-020-002 / 09.11.2020г., издадени от Х. Б. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“, дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С.. За компетентността на органа, възложил ревизията, е представена Заповед №РД-01-818/10.05.2019г. на директора на ТД на НАП С., издадена на основание чл.112, 113 и ч.119 ДОПК, въз основа на която съдът приема, че ЗВР е издадена от компетентен орган.

Със ЗВР е възложено извършването на ревизия на [фирма] с ЕИК[ЕИК] за определяне задълженията му по ЗДДС за данъчни периоди от 01.02.2019 г. до 29.02.2019 г. и от 01.12.2019 г. до 31.12.2019 г.

За установеното в хода на ревизията е издаден Ревизионен доклад /РД/ №

P-22221320004017-092-001 / 08.12.2020 г. от посочените в ЗВР органи по приходите - Б. К. С. - главен инспектор по приходите, ръководител на ревизията и Д. И. М. - главен инспектор по приходите и подписан с електронен подпис. Срещу РД не е подадено възражение по чл.117, ал.5 от ДОПК.

При спазване на срока по чл.119, ал.1 ДОПК, въз основа на уведомление за издаден РД, е издаден и процесния РА № P-22221320004017-091-001 / 30.12.2020г. от Х. Б. М. на длъжност Началник на сектор, възложил ревизията и Б. К. С. на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията. С РА са възприети предложенията за установяване на задължения, направени с РД, като констатациите на доклада са потвърдени изцяло.

Предвид конкретните обстоятелства по делото - датата на образуване на ревизионното производство, съпадаща с дата на първата ЗВР и ревизираните периоди, то към тази дата не са изтекли сроковете по чл.109, ал.1 ДОПК и процесният РА е издаден в рамките на допустимо ревизионно производство.

РА, РД и ЗВР са издадени като електронни документи, подписани с квалифициран електронен подпис, за което са представени доказателства –разпечатки на хартиен носител за проверка на електронните подписи – л. 30-32, въз основа на които и останалите доказателства по делото съдът приема, че тези актове са издадени от компетентни органи. При издаването на същите актове е спазена и изискващата се писмена форма и съдържание, предвидени съответно за ЗВР по чл.113, ал.2 ДОПК, за РД по чл.117, ал.2 ДОПК и за РА – по чл.120, ал.2 ДОПК, в това число, в мотивите на РА е посочено, че се потвърждават мотивите на РД и съставляват неразделна част от РА.

По спазването на сроковете по чл.114 ДОПК, съдът намира, че не са допуснати нарушения, доколкото първоначално е определен срок на ревизията на три месеца от връчването на първата ЗВР, впоследствие продължен до 17.12.2020г. (л.15 -18 от делото).

По спазването на процесуалните правила съдът констатира, че в хода на ревизионното производство на ревизираното лице са връчвани актовете на органите по приходите – двете ЗВР, РД и РА, както и искания за представяне на документи и писмени обяснения от задълженото лице /ИПДПОЗЛ/ като жалбоподателят е имал възможността да се запознае с тях, да представи доказателства и съответно да подаде жалба.

Доводът в жалбата, че РА не съдържа собствени мотиви е необоснован, тъй като изрично законодателят е предвидил в чл.120, ал.1ДОПК, че РД е неразделна част от РА, а следователно и мотиви към установените задължения.

Предвид на всичко изложено, съдът не констатира основание, касаещо най-тежкия порок на процесния РА - нищожност или недопустимост на ревизионното производство на основания, за които съдът следи служебно.

По материалната законосъобразност на РА съдът приема следното:

С процесния Ревизионен акт № P-22221320004017-091-001/30.12.2020г. на жалбоподателя е отказано право на приспадане на данъчен кредит за отделните данъчни периоди от 01.02.2019г. до 29.02.2019г. по доставки от [фирма], в размер на 4500.00 лв. и от 01.12.2019г. до 31.12.2019г. по фактури издадени от [фирма], за сумата от 9000,00 лв.

През ревизираните периоди [фирма] е декларирало приходи от продажба на обща

стойност 158 355, 50 лв. и е начислен ДДС в размер на 31 671, 10 лв.

1. На въпроса : Как са отразени спорните доставки в счетоводството на жалбоподателя и въз основа на какви първични документи е извършено осчетоводяването по получените доставки от [фирма], заключението на вещото лице е, че Ф-р 7/30.12.2019г. с основание Комплектоване и размножаване на презентационни материали, съгласно техническо задание, с размер на Данъчна основа 21 400,00 лева, начислен ДДС - 4 280,00 лева и обща сума - 25 680,00 лева. Осчетоводяването на доставката е извършено по Дебит сч.см-ка 602 Разходи за външни услуги 21 400,00 лева, Дебит сч.с-ка 4531 ДДС на покупките 4 280,00 лева и Кредит сч.см-ка 401 Доставчик с контрагент [фирма] 25 680,00 лева Към фактурата придружаващи документи са: Оферта от 28.02.2019г, за печат на 19 257 бр. цветни страници с текст по образец и подвързване на 100 броя комплекта по образец, с обща предложена цена 21400,00лв. без ДДС. Договор за изпълнение на поръчка с предмет „Комплектоване и размножаване на презентационни материали, съгласно техническо задание" от 01.03.2019г. с предмет - комплектоване и размножаване на презентационни материали, необходими на Възложителя за провеждане на обучения по сключен договор с Министерство на Регионалното развитие и благоустройство с цена 21 400,00 лв. без ДДС. Възлагателно писмо от 01.03.2019г. с основание: Сключен договор с предмет „Комплектоване и размножаване на презентационни материали, съгласно техническо задание" с общо възложени 19 257 цветни страници, подвързани в 100 броя свитъка по образец. Писмото е надлежно подписано от двете страни. Окончателен Приемо-предавателен протокол от 30.12.2019г. с основание: Сключен договор с предмет „Комплектоване и размножаване на презентационни материали, съгласно техническо задание" с общо възложени

Осчетоводяването на доставката е извършено по Дебит сч.см-ка 602 Разходи за външни услуги 22 500,00 лева, Дебит сч.с-ка 4531 ДДС на покупките 4 500,00 лева и Кредит сч.см-ка 401 Доставчик с контрагент [фирма] 27 000,00 лева. Към фактурата придружаващи документи са: Оферта от 10.01.2019г, за печат на 15 819 бр. цветни страници с текст по образец и подвързване на 160 броя комплекта по образец, с обща предложена цена 22500,00лв. без ДДС. Договор за изпълнение на поръчка с предмет „Комплектоване и размножаване на презентационни материали, съгласно техническо задание" от 14.01.2019г. с предмет - комплектоване и размножаване на презентационни материали, необходими на Възложителя за провеждане на обучения по сключен договор с Министерство на Регионалното развитие и благоустройство с цена 22 500,00 лв., без ДДС. Възлагателно писмо от 14.01.2019г. с основание: Сключен договор с предмет „Печат и подвързване на учебни материали, съгласно техническо задание" с общо възложени 15 819 бр. цветни страници, подвързани в 160 броя свитъка по образец. Писмото е надлежно подписано от двете страни. Окончателен Приемо-предавателен протокол от 28.02.2019г. с основание: Сключен договор с предмет „Печат и подвързване на учебни материали, съгласно техническо задание" с общо възложени 15 819 бр. цветни страници, подвързани в 160 броя свитъка по образец. Протоколът е надлежно подписан от двете страни. Подробните счетоводни операции са описани в констативната част и заключението на експертизата по Въпрос 1 е идентично с направените изводи в констативната част.

2. На въпроса: Налице ли са данни за съпътстващи документи към фактурите, обективирали спорните доставки и какви са те?, заключението на вещото лице е :

„Предвид описаните в Задача 1 обстоятелства и документи, е направена констатация, че за всички процесии доставки са извършени в изпълнение на конкретните договори, и приложенията към тях / оферта, възлагателно писмо, приемо-предавателен протокол/. Забелязват се и следните сходства: цената на договора, съответства с предложената такава в Офертата и отчетната стойност, отразена в счетоводството въз основа на издадена фактура за процесите доставки. Предмета на договора е идентичен с предложеният в офертата и този във възлагателното писмо и окончателният приемо-предавателен протокол, като броят на копията и комплектите съвпадат във всеки един изброен по-горе документ. Констатацията на експертизата е, че са налице данни за съпътстващи документи към фактурите - оферта, възлагателно писмо и приемо-предавателен протокол, към всяка от спорните доставки. Заключение на експертизата е, че са налице данни за съпътстващи документи към фактурите - оферта, възлагателно писмо и приемо-предавателен протокол, към всяка от спорните доставки.

3. На въпроса По счетоводни данни, както и въз основа на съпътстващите документи, установява ли се какъв е предметът на фактурите и конкретно какъв е видът на извършените от доставчиците услуги по всяка от процесните фактури?, заключението на експертизата е, че по счетоводни данни, както и въз основа на съпътстващите документи, се установява какъв е предметът на фактурите и конкретно какъв е видът на извършените от доставчиците услуги по всяка от процесните фактури, а именно комплектоване и размножаване на учебни материали, необходими за провеждане на обучения.

Във връзка със заключението на вещото лице, не са приемани допълнителни доказателства, в това число по указанията на съда към жалбоподателя.

Съдът цени заключението на вещото лице като доказателство по делото, същото не е оспорено, а констатациите са точни, ясни и обосновани.

По връчените ИПДПОЗЛ, жалбоподателят е декларирал, че предметът на дейност на дружество [фирма] „Други образователни дейности, некласифицирани другаде“ с код по К. 85.59. Дружеството организира курсове на обучение, квалификация и преквалификация на кадри, като за целта наема зали за съответните мероприятия. Задълженото лице е регистрирано по ЗДДС, считано от 07.09.2018 г.

За да приемат, че е налице основание за отказ на данъчен кредит, органите по приходите са се позовали на резултатите от извършените насрещни проверки; събраните доказателства при ревизията, служебните проверки, извършени в регистрите на НАП и предоставените от ревизираното лице документи. Според приходните органи при извършените процесуални действия не са представени годни доказателства, удостоверяващи извършени доставки от страна на процесните доставчици, както и от ревизираното лице.

Спорът се свежда до материалната законосъобразност на изводите на ревизиращите органи, а именно - осъществени ли са реални доставки на стоки по фактурите, издадени от от [фирма] и [фирма]. Ревизираното дружество е ползвало данъчен кредит за изработване на учебни материали по фактури № № 7/30.12.2019г., 5/27.12.2019г., по получените доставки от [фирма] и фактура № 348/28.02.2019г., с предмет „печати подвързване на учебни материали“, съгласно Договор от 14.01.2019г., по получените доставки от [фирма]. Правно основание да се откаже данъчното предимство са разпоредбите на чл. 68, ал. 1, т. 1 във вр. с чл. 6 и чл. 9 ЗДДС.

Съгласно чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки или услуги по облагаема доставка. Съгласно чл. 69 от ЗДДС регистрирано лице има право да приспадне данъка за стоките или услугите, които доставчик - регистрирано по закона лице, му е доставил, които стоки или услуги ще се използват за извършване на облагаеми доставки, а съгласно чл. 71 от ЗДДС лицето - получател, може да упражни правото си на данъчен кредит, когато притежава някой от документите, посочени в т. 1 - т. 9. Регистрирано по ЗДДС лице има право да приспадне като данъчен кредит данъка за получени от него облагаеми доставки на стоки или услуги, когато използва същите за осъществяване на облагаеми доставки и когато притежава за получените доставки данъчен документ с изискуемите от закона реквизити, като въведените изисквания за възникване на право на приспадане на данъчен кредит са по отношение на конкретната доставка, по която е претендирано това право /по която е приспаднал данъкът в подадената справка-декларация/, а не по всяка друга доставка на същата стока или услуга, осъществена между други лица в процеса на реализация на тази стока или услуга и представляваща предходна по отношение на процесната доставка.

Наличието на реална доставка на стока или услуга по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС е кумулативно условие за възникване на правото на данъчен кредит, то начисляването на данък при липса на реална доставка на стока или услуга, е "неправомерно" по смисъла на чл. 70, ал. 5 от ЗДДС и е основание за непризнаване на право на данъчен кредит.

Данъчен субект е този, който следва да докаже наличието на предпоставките на ЗДДС за право на приспадане на данъчен кредит по процесните фактури. Това следва от общия принцип за разпределяне на доказателствената тежест в процеса, според който всяка страна следва да докаже осъществяването на фактите, от които черпи изгодни за себе си правни последици, и поради това, че данъчният субект претендира право на приспадане на данъчен кредит, то той е този, който следва да докаже изпълнението на всички законови изисквания по чл. 86 от ЗДДС и реалното осъществяване на доставките по процесните фактури по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС.

Притежаването на фактурата не е достатъчно условие за възникване на правото на приспадане. Като частен свидетелстващ документ фактурата е писмено доказателствено средство. От релевантните за правото на приспадане факти, тя установява единствено количеството и вида на стоката, вида на услугата и датата на възникване на данъчното събитие - чл. 114, ал. 1, т. т. 9 и 10 от ЗДДС. Затова и по хипотеза извършването на облагаемата сделка следва да се установи по друг начин, а не чрез посочването на вида на стоката или услугата в данъчния документ.

При нормално развитие на правоотношението между доставчика и получателя би трябвало да съществуват информационни следи за юридическия факт пораждащ правната връзка /договори, търговска кореспонденция, потвърждения в обясненията при насрещните проверки и т. н. / и за изпълнението на задължението на доставчика. Именно престацията на доставчика в общата хипотеза на чл. 25, ал. 2 от ЗДДС се възприема като дата на настъпване на данъчното събитие, което пък е правопораждащ юридически факт на задължението за начисляване на ДДС, елемент от което

е и издаването на данъчния документ /вж. чл. 25, ал. 6, т. 1 и чл. 86, ал. 1, т. 1 от ЗДДС/.

В конкретен случай, следва да бъде изтъкнато, че всяка една фактура, издадена от доставчиците е придружена от приемо-предавателен протокол съвпадащ по дата и съдържание, подписан и заверен двустранно, удостоверяващ приемането на съответната услуга/вещ. Съдът констатира че фактурите, издадени от процесните доставчици са описани в дневниците покупки, респективно в СД за ДДС на [фирма]. Процесните фактури са осчетоводени в счетоводството на жалбоподателя. Основните съображения на органите по приходите по отношение на отказаното право на данъчен кредит за доставките от посочените търговски дружества са свързани с липсата на доказана кадрова обезпеченост на доставчиците, както и липсата на доказателства за наличието на търговски обекти, от които търговците осъществяват дейността си, както и че в хода на проверката не са представени изискваните документи. Ревизиращият орган е извел още заключение, че ревизираното лице е знаело, че сделките, с които обосновава правото си на данъчен кредит са част от злоупотреба, доколкото е използвало фактури, които не отразяват реални доставки като основание за приспадане на данъчен кредит и намаляване на задълженията си за ДДС.

На първо място следва да бъде отбелязано, че процесните фактури, издадени от доставчиците съдържат изискуемите според чл. 114, ал. 1 от ЗДДС и Директива 2006/112/ЕО реквизити. Посочено е наименование на стоката/услугата, количество, единична цена и стойност. Наред с това по всяка една фактура е наличен и приемо-предавателен протокол, подписан двустранно.

Обстоятелството, че органите по приходите не са установили как точно е извършена услугата, с какъв кадрови потенциал разполага процесните доставчици, не може да бъде основание за отказ от право на данъчен кредит. В своята практика СЕС приема, че липсата на доказателства за установяване произхода на стоките, за наличието на кадрова обезпеченост на доставчика, както и доказателства за наличието на търговски обект, от които дружествата осъществяват дейността си, които обстоятелства предвид Решение на СЕС от 21.06.2012 г. по съединени дела С-80/11 и С-142/11 г., при липса на доказателства или поне твърдения от органа по приходите, че ДЗЛ е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която обосновава правото си на приспадане, е част от данъчна измама, извършена от доставчика или от друг стопански субект нагоре по веригата на доставки, не следва да бъдат основание за отказ на правото на данъчен кредит за получателя по доставката, а констатациите на органа по приходите са свързани най-вече с придобиването на стоките от предходните доставчици - произхода на стоките. Липсата на кадрова, материална и техническа обезпеченост на доставчиците, не може да се вмени като отговорност на получателя, тъй като той не може да бъде държан отговорен за действията и/или бездействията на неговите доставчици.

Видно от заключението на вещото лице по приетата по делото СИЕ процесните фактури са осчетоводени в счетоводството на дружеството. Начинът на отчитане на разходите от доставчика обаче не е относим към

правото на приспадане на данъчен кредит на получателя. По разясненията на СЕС в т. 47 на решението му по дело C-18/13 евентуалното неизпълнение от страна на доставчика на услуги на някои счетоводни изисквания не може да постави под въпрос правото на приспадане, с което разполага получателят на услугите, що се отнася до платения за тях ДДС, когато фактурите за предоставените услуги съдържат цялата изискуема информация по член 226 от Директива 2006/112. Тук следва да бъде посочено, че презумпцията на чл. 37, ал. 4 от ДОПК е относима единствено към субекта на процеса - вж. - чл. 37, ал. 1 - 4 от ДОПК и чл. 9, ал. 1, т. 2 от ДОПК. Пропускът на субекта ФЛ или ЮЛ /а не доставчика, който е участник без да е страна - чл. 9, ал. 3 от ДОПК/, поражда процесуалната възможност на другият субект - административния орган, да приеме, че изисканите, но непредставени доказателства, не съществуват. Неизпълнението на задължението на другите участници в производството да представят данните по чл. 37, ал. 5 от ДОПК не е скрепено с процесуалната тежест по, ал. 4 от кодекса, а е възможен източник на административнонаказателна отговорност /чл. 273 от ДОПК/.

Неоснователни са доводите на ревизиращите органи, че от представените документи не се установява налице ли е данъчно събитие по смисъла на чл.25 от ЗДДС. По кориците на делото са налични двустранно подписани такива, съвпадащи по съдържание с процесните фактури.

Ф-ра 7/30.12.2019 г. с данъчна основа на стойност 21 400,00 лв. и начислен ДДС в размер на 4 280,00 лв. и Ф-ра 5/27.12.2019 г. с данъчна основа на стойност 23 600,00 лв. и начислен ДДС в размер на 4 720,00 лв. Предмет на доставката изработване на учебни материали с доставчик [фирма] с ЕИК:[ЕИК]. Към фактурата е представен договор за изработка сключен на 01.03.2019 г., оферта за изработка от 28.02.2019 г., възлагателно писмо с опис на предвидените дейности по изработка и приемо-предавателен протокол за предоставените учебни материали. От горепосочените доказателства безспорно се установява, че цената на договора, съответства с предложената такава в Офертата и отчетната стойност, отразена в счетоводството въз основа на издадена фактура за процесиите доставки. Предмета на договора е идентичен с предложеният в офертата и този във възлагателното писмо и окончателният приемо-предавателен протокол, като броят на копията и комплектите съвпадат във всеки един изброен по-горе документ.

По Ф-ра 348/28.02.2019г. с предмет „печат и подвързване на учебни материали“, съгласно Договор от 14.01.2019г., с размер на данъчна основа 22 500,00 лв. са представени - Оферта от 10.01.2019г, за печат на 15 819 бр. цветни страници с текст по образец и подвързване на 160 броя комплекта по образец, с обща предложена цена 22500,00лв. без ДДС.,Договор за изпълнение на поръчка с предмет „Комплектоване и размножаване на презентационни материали, съгласно техническо задание" от 14.01.2019г. с предмет - комплектоване и размножаване на презентационни материали, необходими на Възложителя за провеждане на обучения по сключен договор с Министерство на Регионалното развитие и благоустройство с цена 22 500,00 ле., без ДДС. Възлагателно писмо от 14.01.2019г. с основание: Сключен договор с предмет „Печат и подвързване на учебни

материали, съгласно техническо задание" с общо възложени 15 819 бр. цветни страници, подвързани в 160 броя свитъка по образец. Писмото е надлежно подписано от двете страни. Окончателен Приемо-предавателен протокол от 28.02.2019г. с основание: Сключен договор с предмет „Печат и подвързване на учебни материали, съгласно техническо задание" с общо възложени 15 819 бр. цветни страници, подвързани в 160 броя свитъка по образец. Протоколът е надлежно подписан от двете страни.

Открити са следните сходства:

- цената на договора, съответства с предложената такава в Офертата и отчетната стойност, отразена в счетоводството въз основа на издадена фактура за процесните доставки.

- предмета на договора е идентичен с предложеният в офертата и този във възлагателното писмо и окончателният приемо-предавателен протокол, като броят на копията и комплектите съвпадат във всеки един изброен по-горе документ.

Предвид липсата на обективни данни, установени от органите по приходите за злоупотреба и наличие на данъчна измама, следва да се приеме, че доставката на стоки по смисъла на чл. 6 и доставката на услуги по смисъла на чл. 9 от ЗДДС са осъществени, респективно и правото на данъчен кредит за ревизираното дружество е възникнало.

Така мотивиран, съдът следва да отмени РА, в частта относно установените задължения на установения ДДС в общ размер на 13 482, 79 лв. както и лихвите за просрочие в размер на 1 695, 74 лв. за данъчни периоди от 01.02.2019г. – 28.02.2019г. и от 01.12.2019г. – 31.12.2019г. по 2 бр. фактури, издадени от доставчика [фирма] с ЕИК:[ЕИК] в общ размер на 9,000 лв. за данъчен период от 01.12.2019г. – 31.12.2019г. и по 1 бр. фактура, издадена от [фирма] за данъчен период от 01.02.2019г. – 28.02.2019г., ведно със съответните лихви за забава.

По разноските:

С оглед изхода по делото, съдът следва да се произнесе по претенциите на страните за присъждане на разноски, които страните своевременно претендират. На основание чл. 161, ал. 1, изр. 3 ДОПК в полза на жалбоподателя следва да бъде присъдено адвокатско възнаграждение в размер на 934,53 лв. определен по реда на чл. 8, ал. 1, т.4 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения . На основание чл. 161 от ДОПК на дружеството-жалбоподател следва да бъде присъдена сумата от 400 лв. разноски за съдебно –счетоводна експертиза и държавна такса, съобразно приложения по делото списък на разноските /лист 408/.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 ДОПК Административен съд София-град, I отделение, 12-и състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Ревизионен акт №Р-22221320004017-091-001/30.12.2020г., издаден от Х. М. - началник сектор, като орган, възложил ревизията и Б. С. - ръководител на ревизията, мълчаливо потвърден от Директора на Дирекция

"Обжалване и данъчно-осигурителна практика" при ЦУ на НАП, с който е отказано право на приспадане на данъчен кредит за отделните данъчни периоди от 01.02.2019г. до 29.02.2019г. по доставки от [фирма], в размер на 4500.00 лв. и от 01.12.2019г. до 31.12.2019г. по фактури издадени от [фирма], за сумата от 9000,00 лв. и лихва в размер на 1 695, 74 лв.

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите, чрез бюджета на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" при Централно управление - С. на същата агенция, да заплати на [фирма] с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], Столична община, сумата от 1 334.53 лв. /хиляда триста тридесет и четири лева и петдесет и три стотинки/

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

Съдия: